

РЕШЕНИЕ

№ 3872

гр. София, 14.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2274** по описа за **2020** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от ЗД [фирма] срещу решение от 13.01.2020 г. по НАХД № 15182/2019 г. на СРС, НО, 112 състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-784/28.08.2019 г., издадено от заместник-председателя на КФН, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, във връзка с ал. 1, т. 2 от КЗ, във връзка с § 1, т. 51 от ДР на КЗ за извършено нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

В касационната жалба са изложени доводи, че постановеното решение е незаконосъобразно поради неправилно тълкуване на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Касационният жалбоподател твърди, че нарушението не е повторно, поради което е неправилна наложената с издаденото наказателно постановление санкция. Същият твърди, че в АУАН се съдържат факти за извършено нарушение по чл. 108 от КЗ, но няма данни да е налице предишно извършено нарушение от същия вид. Посочва, че процесното НП не съответства на фактическата обстановка, описана в АУАН, тъй като в него е посочено, че извършеното нарушение е повторно. Моли се обжалваното решение да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – Комисия за финансов надзор – в съдебно заседание се представлява от юрк. Г., която оспорва касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение. Моли да бъде потвърдено решението на СРС.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Ю., която счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 30.05.2019 г. в КФН, управление „Застрахователен надзор“, е постъпила жалба с вх. № 91-02-755 от В. Н., който се оплаквал относно забавено произнасяне от страна на ЗД [фирма] по повод щета, заведена въз основа на договор за застраховка „гражданска отговорност“ и по повод настъпило застрахователно събитие, при което било увредено МПС, собственост на жалбоподателя.

От приложените по делото писмени доказателства се установява по категоричен начин, че на 13.11.2018 г. автомобил „Фолксваген Голф“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на лицето Н. е претърпял щети, вследствие на ПТП. Автомобилът на виновния водач бил застрахован в ЗД [фирма], като бил подписан договор за застраховка „гражданска отговорност. На 13.11.2018 г. е заведена преписка за щета при застрахователя, като номерът на щетата е [ЕГН]. Всички необходими документи били представени на застрахователя на 13.11.2018 г., за да се произнесе по претенцията. Застрахователят не се е произнесъл по щетата в срок от 15 работни дни от представяне на всички необходими му книжа, регламентиран в чл. 108, ал. 1 от КЗ, в който е трябвало да определи размера на отпуснатото обезщетение или мотивирано да откаже плащане. Произнасянето на застрахователя е от 19.04.2019 г., когато е изплатено обезщетение на Н. от 420,90 лева, по банков път.

Установено било, че претенцията претенцията, била предявена на 13.11.2018 г., като след тази дата не били изискани други допълнителни доказателства, с оглед на това за ЗД [фирма] е възникнало задължение да се произнесе по претенцията в срок до 15 работни дни, считано от 13.11.2018 г., а именно до 04.12.2018 г., включително. Въпреки това, застрахователят се е произнесъл с плащане на застрахователно обезщетение едва на 19.04.2019 г., което е извън законоустановения срок по чл. 108, ал. 1 от КЗ. Поради тези причини е бил съставен и връчен АУАН № Р-06-636/28.08.2019 г. на упълномощен представител на ЗД [фирма].

Въз основа на въпросния акт било издадено Наказателно постановление с № Р-10-784/28.08.2019 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Районният съд правилно е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 от ЗАНН и чл. 57 от ЗАНН. В тях са посочени фактите, относими към установяване на нарушението и определяне на вида му, както и нарушената законова разпоредба. При съставянето им са спазени изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Същите са предявени по реда на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. АУАН и НП са съставени от компетентни

органи. При издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

В разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ е предвидено, че застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: т. 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или т. 2 мотивирано откаже плащането. Съгласно чл. 496, ал. 1 от КЗ срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 от КЗ пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител. Според разпоредбата на чл. 108, ал. 3 от КЗ, когато не са представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, се прилага срокът по чл. 496, ал. 1 от КЗ. С оглед на изричното разграничение по чл. 108, ал. 3 от КЗ, при претенция по застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", съгласно чл. 108, ал. 1 от КЗ застрахователят трябва да се произнесе по нея, в срок от 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, за установяване на основанието и размера ѝ.

Видно от събраните доказателства в хода на съдебното производство пред СРС, ЗД [фирма] не е изисквало допълнителни доказателства за установяване на основанието и размера на претенцията, поради което за дружеството е възникнало задължение в срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ да се произнесе по същата. Последното представено доказателство по претенцията е от 13.11.2018 г., поради което произнасянето е следвало да бъде направено не по-късно от 04.12.2018 г. Застрахователят се е произнесъл с плащане на застрахователно обезщетение едва на 19.04.2019 г. Правилен е изводът на районния съд, че извършеното нарушение е повторно по смисъла на § 1, т. 51 от ДР на КЗ. Видно от събраните в хода на съдебното производство доказателства, нарушението е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на Наказателно постановление № Р-10-501/29.06.2017 г. (влязло в сила на 13.12.2017 г.), с което е наложено наказание за същото по вид нарушение.

Съгласно чл. 644, ал. 2 от КЗ при повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 2 за нарушение на разпоредбите на КЗ е от 2000 до 40 000 лв. Определената имуществена санкция е в размер на 3 000 лв., ориентирана е към законоустановения минимум и същата не следва да бъде намалена.

С оглед формалния характер на извършеното нарушение и степента на засягане на обществените отношения, касационната инстанция изцяло споделя доводите на районния съд относно неприложимостта на чл. 28 от ЗАНН към конкретния случай, поради което не намира за необходимо да преповтаря изложеното от него в тази насока.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 13.01.2020 г. по НАХД № 15182/2019 г. на СРС, НО,
112 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.